

A. bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28.09.1999 (B.S. 30.09.1999), 26.04.2000 (B.S. 29.04.2000), 13.07.2001 (B.S. 03.08.2001), 08.03.2002 (B.S. 23.03.2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen Gemeente Middelkerke - West-Vlaanderen dd. 5 juni 2003, bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen, namelijk door:

op het terrein gelegen te _____, ten kadaster
gekend onder _____

eigendom toebehorende aan _____, geboren
te _____ op _____, wonende te _____ en
_____, geboren te _____ op _____, wonende te
_____

te _____ op 20 september 2003 :

1. bouwen loods: 20 m x 6,90 m en hoogte 4,6 m, in plaats van 20 m x 6,4 m en hoogte 3,8 m,
2. bouwen bureau tussen loods en woning: 6,25 m x 3 m x 3 m hoogte,
3. bouwen afdak tussen loods en zijperceelgrens: 3,4 m x 4,6 m
4. bouwen veranda aan achtergevel woning

te _____ in november 2005 :

5. plaatsen jacuzzi,

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-5°, 147, 148, 149, 156§1 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), werken, handelingen of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding, en meer bepaald het stakingsbevel dd. 29 september 2003, bekrachtigd op 7 oktober 2003, namelijk op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A,

te _____ vanaf 7 oktober 2003 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding (= 28 september 2006).

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 8 mei 2007, 15de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Verklaart de tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van beide gedaagden.

Wijst het verzoek van gedaagden om hen de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen af als ongegrond.

Veroordeelt dienvolgens:

- de eerste gedaagde voor de feiten A en B samen tot een geldboete van € 2.000;
- de tweede gedaagde voor de feiten A en B samen tot een geldboete van € 2.000;

Verwijst beide veroordeelden solidair tot het betalen van de gedingkosten in het geheel begroot op € 74,18, en elk tot het betalen van een vergoeding van € 25.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboetes met vijfenveertig opdecimen verhoogd worden en aldus gebracht op telkens € 11.000.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboetes zullen mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens drie maanden.

De Rechtbank stelt vast dat de beide veroordeelden nog geen veroordeling hebben opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van drie jaar voor wat betreft de helft van de uitgesproken geldboetes en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf elk een bedrag van € 25 + 45 opdecimen = elk € 137,50 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de verwijdering van de loods met afmetingen (L x B x H) 20m x 6,90m x 4,60m, de verwijdering van het bureau tussen de loods en de woning (afmetingen 6,25m x 3m x 3m), de verwijdering van het afdak tussen de loods en de zijperceelsgrens (3,4m x 4,6m), de verwijdering van de veranda aan de achtergevel van de woning (ook

genoemd carport met bovenliggend terras) en de verwijdering van de jacuzzi boven het bureau, zornede de verwijdering van de funderingen en alle slopingsmateriaal van het bouwterrein met herstel van het oorspronkelijk maaiveld.

Bepaalt de termijn voor dit herstel op zes maanden, onder verbeurte van een dwangsom ten laste van beide beklaagden in solidum van € 1.000 per dag vertraging in de uitvoering.

Machtigt de burgerlijke partijen, het College van Burgemeester en Schepenen van de of de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur om ambtshalve te voorzien in het herstel van de plaats in de vorige staat, voor het geval zulks niet zou gebeurd zijn binnen de gestelde termijn, zulks op kosten van de overtreder.

Veroordeelt beklaagden in solidum om te betalen het bedrag van telkens € 1 provisie, meer de verwiilntresten vanaf heden aan

-
-
-
-
-

Stelt de zaak uit op onbepaalde datum voor de verdere afdoening van deze burgerlijke vorderingen, zo ook wat de kosten betreft.

* * *
Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 15/05/2007 door de beide beklaagden.
- 23/05/2007 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden.

* * *
Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 25 april 2008 in het Nederlands:

de beklaaoden in hun middelen van verdediging bij monde van meester advocaat aan de balie te Brussel,

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal,

de burgerlijke partijen in hun eisen bij monde van meester advocaat aan de balie te

* * *
1. De raadsman van de beide beklaagden heeft aan de voorzitter van deze kamer na het sluiten van de debatten een brief, gedateerd op 17 september 2008, bij fax van zelfde datum doen toekomen. Het origineel van deze brief werd op 19 september 2008 ontvangen op de griffie van het hof van beroep. In deze brief wordt geen heropening van de debatten gevraagd noch kan een zodanige vraag er uit afgeleid worden.

Deze brief, waarover geen tegenspraak kon worden gevorderd, wordt
buiten het beraad gehouden.

2. De hogere beroepen van de beide beklaagden en het openbaar ministerie tegen het vonnis van de correctionele rechtbank te Brugge van 8 mei 2007 werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; ze zijn ontvankelijk. Ook het incidenteel beroep van de onderscheiden burgerlijke partijen is ontvankelijk.

3. De kwalificatie van de in de oorspronkelijke dagvaarding onder A.1 tot en met A.5 en B te last gelegde feiten dient als volgt te worden verbeterd:

"de eerste en de tweede:

te

om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek:

A. Bij inbreuk op artikel 99 § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, ter zake op het terrein gelegen te
gekend onder

*in eigendom toebehorende aan
beiden hiervoor nader geïdentificeerd,*

in de periode van 20 september 2003 tot en met 29 september 2003:

- 1. een loods te hebben gebouwd van 20,00 m op 6,90 m en met een hoogte van 4,60 m*
- 2. een bureau te hebben gebouwd tussen de loods en de woning van 6,25 m op 3,00 m en met een hoogte van 3,00 m*
- 3. een afdak te hebben gebouwd tussen de loods en de zijperceelsgrens van 20,00 m op 3,40 m en met een hoogte van 4,60 m*
- 4. een veranda te hebben gebouwd aan de achtergevel van de woning*

in november 2005:

5. een jacuzzi te hebben geplaatst

B. Bij inbreuk op de artikelen 146 eerste lid, 5°, 147 en 154 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), handelingen, werken of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding, terzake in strijd met het stopzettingsbevel van 29 september 2003, bekrachtigd op 7 oktober 2003 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, op het terrein omschreven onder de telastlegging A de werken te hebben voortgezet

op niet nader te bepalen data in de periode van 7 oktober 2003 tot 28 september 2006.”

Van deze verbeteringen werd aan de partijen kennis gegeven en de beklagden hebben er zich op verdedigd.

Elk van de aldus verbeterde telastleggingen heeft betrekking op dezelfde feiten als diegene die er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag liggen.

Telkens hierna sprake is van de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, A.5 en B betreft het deze telastleggingen zoals hiervoor verbeterd.

4. De onder A.1 tot en met A.5 en B te last gelegde feiten maken nog steeds een inbreuk uit op de in deze telastleggingen nader genoemde artikelen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), zoals inmiddels gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 22 december 1999, 26 april 2000, 8 december 2000, 13 juli 2001, 1 maart 2002, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 28 februari 2003, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005, 10 maart 2006, 16 juni 2006, 7 juli 2006, 22 december 2006, 9 november 2007 en 21 december 2007, hierna genoemd DORO.

5. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek op de terechtzitting van het hof zijn de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, A.5 en B in hoofde van de eerste beklagde en in hoofde van de tweede beklagde naar eis van recht bewezen.

De beklagden hadden op 5 juni 2003 van het college van burgemeester en schepenen van een bouwvergunning bekomen voor het bouwen van een loods met bestemming garage en bergplaats met een oppervlakte van 20 meter op 6,40 meter en met een hoogte van 3,80 meter, maar in plaats van te bouwen wat vergund was – los van de vraag of deze vergunning al dan niet wettig is – gingen zij, zonder daartoe over een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te beschikken, over tot het bouwen van

een loods van 20 m op 6,90 m en met een hoogte van 4,60/m, van een bureau tussen de loods en de woning van 6,25 m op 3 m en met een hoogte van 3 m, van een afdak tussen de loods en de zijperceelsgrens van 20 m op 3,40 m en met een hoogte van 4,60 meter en van een veranda aan de achtergevel van de woning; daarnaast plaatsten zij nog een jacuzzi op het dak van het wederrechtelijk gebouwd bureau.

De uitgevoerde werken, waarbij praktisch het volledige terrein, dat gelegen is in een residentiële woonverkaveling, werd volgebouwd met constructies met een industrieel uitzicht en waarbij er zelfs, anders dan bij de uitvoering van wat vergund was het geval zou zijn geweest, geen open ruimte meer werd behouden tussen de woning en de opgerichte constructies, verschillen in die mate wezenlijk van de vergunde loods dat geen sprake is van het niet naleven van de vergunning maar van het bouwen van meerdere constructies zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Wat gerealiseerd werd, is immers een heel ander concept, een heel ander bouwwerk dan dat waarop de vergunning betrekking had en waarvoor een nieuwe vergunning, die de beklagden niet hadden, noodzakelijk was.

Op 29 september 2003 werd aan de beklagden een bevel tot stopzetting van de werken gegeven en dit bevel werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd op 7 oktober 2003. Niettegenstaande dit stopzettingsbevel hebben de beklagden de werken, waarvoor ook achteraf geen vergunning werd bekomen, verder uitgevoerd of laten uitvoeren. Zo werden er poorten, deuren en ramen geplaatst en werd er op het wederrechtelijk opgericht bureau nog een vaste jacuzzi geplaatst.

Zelfs al zouden de uitgevoerde werken voor een vergunning in aanmerking zijn gekomen of hebben moeten komen, dan neemt dit niet weg dat de vereiste vergunning ontbrak.

Het DORO bevat geen aanduiding nopens het moreel element, zodat het bewust en vrijwillig handelen volstaat. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklagden moet worden aangezien, nu zij het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maken.

Het hof is van oordeel dat elke beklagde handelde in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden, zou hebben gedaan.

6.1. De feiten die aan de bewezen verklaarde telastleggingen A.1 tot en met A.5 ten grondslag liggen zijn in hoofde van de beide beklagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, zodat ingevolge artikel 65 van het Strafwetboek voor deze samen telkens slechts één straf dient te worden opgelegd.

De eerste en de tweede beklagde hebben wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht. In een residentiële woonverkaveling hebben zij zonder vergunning een

gebouwencomplex met industrieel uitzicht opgericht en hebben zij nu / perceel quasi volledig volgebouwd, daarbij de elementaire regelen van een goede ruimtelijke ordening volledig negerend. Het belang van de gemeenschap en van de buurt bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen hebben zij totaal ondergeschikt gemaakt aan hun eigen belang en aan wat zij oordeelden nodig te hebben voor de uitoefening van de zelfstandige activiteit van de eerste beklagde.

Een geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom voor elke beklagde een passende bestraffing, van aard hen te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dienen te houden.

6.2. Ook de feiten die aan de bewezen verklaarde telastlegging B ten grondslag liggen zijn in hoofde van de beide beklagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, zodat ingevolge artikel 65 van het Strafwetboek voor deze samen telkens slechts één straf dient te worden opgelegd.

De eerste en de tweede beklagde hebben een bevel tot staken van de zonder vergunning in uitvoering zijnde werken, regelmatig bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, zonder meer naast zich neergelegd om de overheid voor een voldongen feit te plaatsen. Moedwillig hebben zij, niettegenstaande er meermaals controle werd gedaan, de werken verder gezet in strijd met het bevel tot stopzetting ervan. Zij hebben getoond niet het minste respect te kunnen opbrengen voor overheidsbeslissingen.

Een geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom voor elke beklagde een passende bestraffing, van aard hen te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dienen te houden.

6.3. De misdrijven werden telkens gepleegd deels vóór, deels na 1 maart 2004, zodat iedere geldboete, uitgedrukt in euro, met 45 opdecimen moet worden verhoogd overeenkomstig artikel 5 van het decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving (B.S. 28 december 2001) en artikel 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet (B.S. 29 juli 2000), beide in werking getreden op 1 januari 2002.

6.4. Aan de beide beklagden kan, nu de hen opgelegde straf de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat en zij tot op heden nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en het hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, zij zich in de toekomst niet meer aan dergelijke misdrijven zullen schuldig maken, gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest verleend worden voor de termijn en in de mate zoals hierna bepaald.

7. De eerste en de tweede beklaagde dienen elk als veroordeelde tot twee correctionele hoofdstraffen te worden verplicht tot het betalen van tweemaal de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 € 25 bedraagt en dient vermeerderd te worden met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

8. De eerste en de tweede beklaagde dienen tevens elk te worden veroordeeld tot de vaste vergoeding verschuldigd krachtens artikel 77 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 25 mei 2007), genomen in uitvoering van de programmawet (II) van 27 december 2006, in werking getreden op 8 januari 2007 en die thans na indexatie € 29,30 bedraagt. Deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

9. Bij brief gedateerd op 8 december 2003, toegekomen op het parket van de procureur des Konings te Brugge op 12 december 2003, heeft het college van burgemeester en schepenen van
krachtens artikel 149 §§ 1 en 2 DORO een vordering tot het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken bij het parket ingeleid (zie stuk 33 t/m 36 van het strafdossier). De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich bij brief van 9 januari 2004, toegekomen op het parket van de procureur des Konings te Brugge op 14 januari 2004, bij deze vordering aan en maakte ze tot de zijne (zie stuk 37 van het strafdossier).

De herstellvorderingen werden derhalve ingeleid op een ogenblik dat de vereiste van een eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, ingevoerd ingevolge de wijziging van artikel 149 § 1 DORO door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, nog niet bestond. Deze vereiste bestond immers volgens artikel 198bis DORO slechts nadat de Hoge Raad was opgericht en het huishoudelijk reglement was goedgekeurd, dit is vanaf 13 januari 2006, datum van de publicatie in het Belgisch Staatsblad van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 waarbij het huishoudelijk reglement aangenomen door de Hoge Raad op 24 oktober 2005 werd goedgekeurd. De naleving door het college en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van de vereiste van een voorafgaand eensluitend advies kon immers krachtens artikel 190 van de Grondwet niet worden verwacht vóór de bekendmaking van het besluit van 16 december 2005, dit is vóór 13 januari 2006.

De omstandigheid dat de correctionele rechtbank van de vordering werd geadieerd op 10 oktober 2006, datum van de betekening van de dagvaarding, doet hieraan geen afbreuk. De onder de vroegere wetgeving regelmatig door het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het parket ingeleide herstellvorderingen behouden hun gelding onder de nieuwe wetgeving. Aan het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dient niet te worden gevraagd ze te

herformuleren in acht genomen de gewijzigde regelgeving en de ingeleide herstellvorderingen zijn, anders dan de beklagden menen, ontvankelijk. Wel zou het hof deze herstellvorderingen, alvorens er gevolg te kunnen aan geven, dienen te toetsten aan de huidige regelgeving.

10. Krachtens artikel 198bis DORO kan het hof de herstellvorderingen van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen die nog niet aan de Hoge Raad zijn voorgelegd, alsnog voor eensluidend advies voorleggen.

Het hof acht het in weerwil van wat in conclusies wordt aangevoerd in de gegeven omstandigheden evenwel niet opportuun noch nodig de vordering van het college en de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen. Anders dan de beklagden voorhouden, staat het niet voorleggen van deze vorderingen voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet in de weg aan een eerlijk en onpartijdig proces. Het hof zou overigens, mocht het deze vorderingen toch voorleggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, niet gebonden zijn door het advies dat de Hoge Raad zou uitbrengen.

Bovendien is het zo dat het hof van oordeel is dat de vordering van het college van burgemeester en schepenen en de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur buiten toepassing dienen te worden gelaten op grond van wat hierna met betrekking tot de civiele vorderingen wordt beslist. Ook in het licht daarvan heeft het evident geen enkele zin deze vorderingen eerst nog voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

11. De burgerlijke partijen zijn eigenaar en/of bewoner van percelen gelegen in dezelfde verkaveling als het perceel van de beide beklagden. Het perceel van de burgerlijke partij paalt, gezien vanaf de straatzijde, rechts aan het perceel van de beklagden en het perceel van de burgerlijke partij paalt aan het perceel van Naast het perceel van ligt een perceel dat toebehoort aan de genaamde en daarnaast bevinden zich twee percelen die eigendom zijn van de burgerlijke partijen en die aldaar ook wonen. Aan de andere kant van het perceel van de beklagden ligt een perceel dat toebehoort aan de genaamde Aan het perceel van paalt het perceel en de woning die bewoond wordt door de burgerlijke partij en daarnaast ligt de woning die bewoond wordt door de burgerlijke partij

De onderscheiden burgerlijke partijen tonen aan dat zij schade hebben geleden door de zonder vergunning uitgevoerde werken. Door de oprichting zonder vergunning van het gebouwencomplex met industrieel uitzicht in een residentiële woonverkaveling en het quasi volledig volbouwen van hun perceel hebben de beklagden het woongenot van de burgerlijke partijen die er wonen aangetast; aan de burgerlijke partijen en werd ook het

uitzicht dat zij vroeger hadden op het polderlandschap ontnomen. Bovendien werd aan alle burgerlijke partijen, die eigenaar zijn van de er gelegen woningen, schade toegebracht doordat hun eigendom kwam te liggen in een omgeving met een industrieel uitzicht in plaats van een residentieel uitzicht wat op zich deze woningen minder aantrekkelijk maakte om er te wonen en/of ze te verhuren.

Deze schade zou er zonder de wederrechtelijke werken niet zijn geweest. De burgerlijke partijen zijn derhalve gerechtigd vergoeding van de schade te vorderen.

en
vorderen thans elk € 6.000 schadevergoeding, de overige burgerlijke partijen elk € 3.000.

Bij gebrek aan gegevens die een meer precieze raming toelaten en gelet op hetgeen hiervoor werd uiteengezet met betrekking tot de ligging van de onderscheiden percelen en de specifieke situatie voor elk van de burgerlijke partijen wordt de schade in billijkheid geraamd op € 5.000 voor de burgerlijke partijen

en op € 2.500 voor de burgerlijke partijen

Terecht ook vorderen de onderscheiden burgerlijke partijen dat een einde wordt gesteld aan de voor hen schadeverwekkende toestand veroorzaakt door het misdrijf omschreven in de telastlegging A, onderdelen 1 tot en met 5.

Aan deze vordering van de burgerlijke partijen staat geen vordering van de overheid in de weg die meer passend zou zijn.

Krachtens artikel 150 DORO is het zo dat indien de herstellvordering van de burgerlijke partij enerzijds en die van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen anderzijds niet overeenstemmen, de rechtbank de gevorderde maatregel beveelt die ze passend acht.

Het is niet zo dat de vordering van de burgerlijke partijen kan worden beschouwd als een uiting van rechtsmisbruik; op geen enkel ogenblik hebben zij zich akkoord verklaard met de werken zoals door de beklaagden uitgevoerd. Integendeel, van in het begin hebben zij zich verzet tegen de bouw van een loods in een villawijk. De werken die de beklaagden hebben uitgevoerd, hebben niets uitstaande met de werken die zij bij hun burens hadden aangekondigd en waarmee de burens zich wel hadden akkoord verklaard. Dit blijkt genoegzaam uit de bezwaarschriften die werden ingediend bij de gemeente.

Door het artikel 150 DORO heeft de wetgever een verbetering van de positie van de burgerlijke partij beoogd in vergelijking met de vorige situatie, waarbij een andersluidende vordering van de overheid in de weg stond aan een vordering tot herstel van de plaats in de vorige toestand van de burgerlijke partij. Aan aanpassingswerken zoals gevorderd door het college van burgemeester en schepenen, daarin bijgetreden door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, hebben de schadelijders niets; deze aanpassingswerken stellen immers geen einde aan de schadeverwekkende toestand. De vordering van de burgerlijke partijen die er toe strekt een einde te doen stellen aan de door het misdrijf wederrechtelijk tot stand gebrachte en voor hen schadeverwekkende toestand moet a fortiori geacht worden in overeenstemming te zijn met het algemeen belang. Ook is het herstel in

de oorspronkelijke toestand, zoals gevorderd door de (burgerlijke) partijen, de enige herstellvordering die in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening. De wederrechtelijk door de beklagden opgerichte constructies, met name een loods met industrieel uitzicht waarbij verder tussen woning en loods een bureau werd gebouwd, aan de loods een groot afdak werd gemaakt, daarnaast nog een veranda werd opgericht en op het dak van het bureau een jacuzzi werd geplaatst – geheel van werken die ook meebrengen dat het perceel quasi volledig is volgebouwd –, zijn strijdig met de bestemming van het gebied aldaar, met name een residentiële verkaveling, en overschrijden de ruimtelijke draagkracht van de omgeving. De aanpassingswerken die het college van burgemeester en schepenen vordert, daarin bijgetreden door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, zouden geen einde stellen aan de strijdigheid van de constructies met het bestemmingsvoorschrift en zouden het herstel van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening niet bewerkstelligen. Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit.

Gelet op het talmen van de beklagden om een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand wordt door de burgerlijke partijen terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna vastgestelde modaliteiten vormen een noodzakelijke en gepaste aansporing van de beklagden om zelf tot het herstel over te gaan.

12. Anders dan de burgerlijke partijen vorderen is er geen reden om dit arrest op burgerlijk gebied uitvoerbaar te verklaren bij voorraad.

13. Overeenkomstig artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd bij artikel 9 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat (B.S. 31 mei 2007), in werking getreden op 1 januari 2008, en artikel 211 van ditzelfde Wetboek, zoals gewijzigd bij artikel 10 van voormelde wet van 21 april 2007, dienen de beklagde en de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn veroordeeld te worden tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, zijnde een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Door de raadsman van de burgerlijke partijen wordt voor de onderscheiden burgerlijke partijen samen een rechtsplegingsvergoeding gevorderd van € 7.500 voor iedere aanleg.

De gevorderde rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg kan niet worden toegekend nu de nieuwe wettelijke regeling en de bedragen slechts gelden per aanleg en de nieuwe wet alleen van toepassing is op hangende zaken en dus niet op reeds in eerste aanleg beslechte zaken.

Verder ziet het hof geen reden om voor de diverse vorderingen af/te wijken van de basisrechtsplegingsvergoeding, die voor ieder van de burgerlijke partijen €1.200 bedraagt (niet in geld waardeerbare vorderingen).

Gezien het totaal van de rechtsplegingsvergoedingen die aan de burgerlijke partijen worden toegekend het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen aanspraak kan maken, niet overschrijdt, is er geen reden om de toe te kennen basisrechtsplegingsvergoedingen te herleiden overeenkomstig artikel 1022, 5° van het Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij voormelde wet van 21 april 2007.

**OP DEZE GRONDEN,
het hof, rechtsprekend op tegenspraak**

Gelet op de artikelen aangehaald in de verbeterde telastleggingen en op de artikelen:

2, 3, 38, 39, 40, 41, 50, 85, 86 en 100 van het Strafwetboek,
162, 182, 184, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 210, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering,
11 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd door artikel 5 van de Bijzondere Wet van 16 juli 1993,
1, 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals gewijzigd,
4, lid 1 van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,
5 van het decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving,
1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,
28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, door artikel 23 van het koninklijk besluit van 19 december 2003 en door artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2005,
77 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken,
1 van het koninklijk besluit van 11 december 2001,
1385bis en 1385ter van het Gerechtelijk Wetboek,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Houdt de brief van 17 september 2008, uitgaande van de raadsman van de beide beklaagden en na de sluiting van de debatten aan de voorzitter overgemaakt en bij het dossier gevoegd, buiten het beraad.

Verklaart de hogere beroepen en de incidentele beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissende **met eenparige stemmen:**

Wijzig het bestreden vonnis als volgt:

Op strafrechtelijk gebied:

Verbeter de telastleggingen A.1 tot en met A.5 en B zoals hiervoor nader bepaald onder randnummer 3.

Veroordeelt de eerste beklagde en de tweede beklagde elk voor de bewezen telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 en A.5, zoals verbeterd, samen tot een geldboete van € 1.500, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 8.250.

Veroordeelt de eerste beklagde en de tweede beklagde elk voor de bewezen telastlegging B, zoals verbeterd, tot een geldboete van € 500, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 2.750.

Zegt dat bij gebreke van betaling binnen de wettelijk bepaalde termijn elke opgelegde geldboete van € 8.250 zal mogen vervangen worden door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden en elke opgelegde geldboete van € 2.750 door een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar, evenwel uitsluitend voor de helft van de geldboete van € 8.250 en van de vervangende gevangenisstraf van drie maanden waartoe elke beklagde wordt veroordeeld.

Legt de eerste en de tweede beklagde elk de verplichting op tweemaal een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Laat de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en van het college van burgemeester en schepenen van tot het uitvoeren van aanpassingswerken buiten toepassing,

Veroordeelt de eerste en de tweede beklagde hoofdelijk tot de kosten in de beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, in hun geheel begroot op € 74,18 in eerste aanleg en op € 231,47 in hoger beroep.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklagde elk tot betaling van de vaste vergoeding van € 29,30.

Op burgerlijk gebied.

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen ontvankelijk en als volgt gearond:

Veroordeelt en hoofdelijk tot
betaling aan de burgerlijke partij van de som van
€ 2.500, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke
intrestvoet vanaf 20 september 2003 tot heden en met de gerechtelijke
intrest vanaf heden,
meer de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van deze
burgerlijke partij, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding in deze
instantie die begroot wordt op € 1.200.

Veroordeelt en hoofdelijk tot
betaling aan de burgerlijke partijen
elk van de som van € 2.500, te vermeerderen
met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20
september 2003 tot heden en met de gerechtelijke intrest vanaf heden,
meer de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van deze
burgerlijke partijen, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding in deze
instantie die begroot wordt op € 1.200.

Veroordeelt hoofdelijk tot
betaling aan de burgerlijke partijen
elk van de som van € 5.000, te vermeerderen met de
vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 september
2003 tot heden en met de gerechtelijke intrest vanaf heden,
meer de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van deze
burgerlijke partijen, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding in deze
instantie die begroot wordt op € 1.200.

Beveelt aan elk van de beklaagden en
over te gaan tot het herstel van de plaats te
nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de
oorspronkelijke toestand binnen een termijn van negen maanden, te
rekenen vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal
treden, dit door het afbreken/verwijderen van de loods, het bureau
tussen de loods en de woning, het afdak tussen de loods en
zijperceelsgrens, de veranda en de jacuzzi, het verwijderen van de
vloerplaat en de funderingen, het herstellen van het oorspronkelijk
maaiveld en het verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet aldus in de oorspronkelijke
toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de burgerlijke partijen
ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig
wat thans is bepaald in artikel 153 DORO,

Zegt voor recht dat op vordering van de burgerlijke partijen door elke
veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 200 per dag
vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel, te rekenen
vanaf het verstrijken van voormelde termijn van negen maanden vanaf
de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden.

Verwerpt het meer of anders gevorderde als niet gegrond.

Kosten:		
	Afschriften:	31,35
	Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
	Dagvaarding:	149,08
		<hr/>
		210,43
	+ 10 % :	21,04
		<hr/>
	Totaal :€	231,47

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en in openbare terechtzitting van 26 september 2008 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van griffier substituut-procureur-generaal, met bijstand van